

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 224: Bất Luận Câu Nào, Điều Có Thể Dùng Để Quán Sát

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 016)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Bất luận là câu nào, đều có thể dùng để quán sát.】

Chúng ta đều có thể đem những câu kinh này ra áp dụng, để thay đổi quan niệm, thay đổi cách nghĩ và cách nhìn của chính mình.

Đức Phật đã thuyết giảng quá nhiều, quá nhiều rồi. Trong những pháp được thuyết này, cũng có thể nói là có “Tổng” (tổng quát) và có “Biệt” (riêng biệt). “Tổng” chính là nói từ trên căn bản, là những nguyên lý nguyên tắc cơ bản, cái đó rất dễ dùng. Còn nếu nói về “Biệt”, thì đó là đặc biệt đối trị một chứng bệnh nào đó.

Chúng ta cần phải biết sự thiện xảo trong việc thuyết pháp, sự phương tiện trong việc thuyết pháp của Thế Tôn, chúng ta cần phải biết cách chọn lọc trong những kinh điển này như thế nào. Trong *Kinh Kim Cang*, mỗi một câu đều có thể dùng làm đề mục để quán sát (tác quán).

Thế nhưng ở phần cuối, phần kết thúc của bộ kinh này, Phật đã giảng cho chúng ta một cái tổng cương lĩnh, đó là **hai câu một bài kệ**, đây chính là nói tổng quát.

Hai câu đó chính là **“Bất thủ u tướng, như như bất động”** (Chẳng lấy nơi tướng, như như chẳng động) được giảng ở cuối kinh. Hai câu này thật sự là tổng cương lĩnh, trị chung tất cả các bệnh, không phải chỉ trị một hay hai loại bệnh đâu, mà là trị chung tất cả mọi căn bệnh.

“Bất thủ u tướng” chính là không chấp tướng. Đối với sáu căn tiếp xúc cảnh giới sáu trần bên ngoài: mắt thấy sắc không chấp trước tướng của sắc, tai nghe tiếng không chấp trước tướng của tiếng, mũi ngửi mùi không chấp trước tướng của mùi, cho đến ý biết pháp cũng không chấp trước tướng của pháp.

Bên ngoài không chấp tướng, bên trong như như bất động, trong tâm không động. Ngoài không chấp tướng, trong không động tâm, thì thành công rồi. Đây thật sự là tổng cương lĩnh, tổng nguyên tắc tu hành của Đại Thừa Phật Pháp từ lúc bắt đầu cho đến khi kết thúc. Hai câu nói trong *Kinh Kim Cang* đã nói ra hết rồi.

Phải làm sao mới có thể đạt được ngoài không chấp tướng, trong không động tâm?

Quý vị phải tự hỏi, chúng ta hiện nay vì sao lại chấp tướng, vì sao lại động tâm? Là do không biết được sự thật chân tướng, cứ ngỡ những tướng bên ngoài này là thật, cứ ngỡ thân tâm này của mình cũng là thật, cho rằng ta có thể đạt được nó, ta có thể thọ dụng nó, cứ ngỡ là như vậy! Cho nên khi quý vị thấy sắc nghe tiếng, quý vị liền động tâm, quý vị liền muốn chấp trước. Căn bệnh là ở chỗ này, do không thấu hiểu sự thật chân tướng.

Vì thế Phật lại nói một bài kệ, để chúng ta từ trong bài kệ này mà thể hội được chân tướng của tất cả vạn pháp. Bài kệ này chính là:

“Nhất thiết hữu vi pháp, Như mộng huyễn bào ảnh.”

(Tất cả pháp hữu vi, như mộng huyễn bọt bóng)

Điều này nói lên rằng tất cả pháp hữu vi – pháp hữu vi bao gồm cả pháp thế gian và xuất thế gian, tất cả pháp – đều như giấc mộng! Huyền, bọt, bóng đều là giả, đều là để ví dụ cho giấc mộng đó. Sương và điện là ngắn ngủi, nói lên cái giả tướng này rất ngắn ngủi, trong một sát-na là không còn nữa.

Quý vị thấu hiểu sự thật chân tướng, quý vị tự nhiên sẽ không chấp trước, tự nhiên sẽ không động tâm. Không chấp trước, thì sẽ không bị ngoại cảnh cảm dỗ; không động tâm, quý vị mới có thể giữ gìn được trí huệ chân thật của mình. Bởi vì tâm thanh tịnh khởi tác dụng chính là trí huệ Bát Nhã, đó là chiếu kiến (soi thấy).

Hiểu được có “Tổng” và có “Biệt”, chúng ta hãy nắm chắc lấy tổng cương lĩnh. Đối với những câu kinh được nói riêng biệt (Biệt thuyết), hãy quan sát xem bệnh căn, tập khí của chính mình nằm ở đâu, có thể nhắm vào căn bệnh của mình mà chọn lấy vài điều để tác quán. Công phu hạ thủ như vậy sẽ rất đắc lực, đạt được tâm thanh tịnh.